

Трима братя получили голѣмо наследство отъ баща си, но не могли да го раздѣлятъ, затова постоянно се карали. Единъ отъ тѣхъ билъ евангелистъ, а другитѣ — православни. Евангелистътъ се оженилъ и пожелалъ да раздѣлятъ богатството си, но двамата не се съгласявали, искали да въртятъ търговия. Тѣ му дали най-после 20,000 лв., но той не приемалъ, искалъ да получи равенъ дѣлъ. Започнали да се сждятъ. Отъ страхъ да не изгуби и това, което има, евангелистътъ преписалъ всичко на жена си. Обаче, единъ день тя го изпждила отъ кжщата му. Като се намѣрилъ на пжтя, той решилъ да отиде при братята си, да се помиратъ. Двамата братя водѣли дѣла, въртѣли търговия, докато и тѣ се опропастили. Помирили се, най-после, но било вече късно. Каквото имали, всичко изгубили. И малкото се благославя, както голѣмото. Ако имашъ въ себе си условия за животъ и за развитие, нищо друго не ти трѣбва. Отъ баща си трѣбва да имашъ само една клечка кибритъ, чифтъ волове, рало и остень. Имашъ ли това, нищо друго не ти трѣбва. Воловетѣ представятъ живота, ралото — човѣшкото тѣло, остеньтъ — законитѣ, които управляватъ свѣта, а кибритената клечка — външната причина или потикъ, който застава силитѣ да се проявятъ. Ще кажете, че не може безъ закони. Воловетѣ не могатъ безъ законъ, т. е. безъ остень, но защо е нуженъ остень за човѣка, който си знае работата. По отношение на човѣка, остеньтъ играе роля на символъ.

„Тамъ имаше нѣкой си човѣкъ, боленъ отъ тридесетъ и осемъ години.“ Какво очаквалъ той предъ кжпалнята? — Да слѣзе ангелтъ, да раздвижи водата, за да влѣзе той пръвъ и да се окжпе. Движението на водата представя идването на новия животъ, който има за целъ да раздвижи човѣшкия умъ, човѣшкото сърдце и човѣшката воля. Умътъ, сърдцето и волята на мнозина сж парализирани, т. е. не могатъ свободно да се проявяватъ. Кои хора не сж свободни днесъ? — Които последваха Адама. Тѣ, именно, обикалятъ вече кжпалнята, искатъ да се освободятъ отъ животинското си естество, което ги ограничава, и да влѣзатъ въ водата да се излѣкуватъ.